

КНИЖКА ЧЕТВЪРТА

1939 - 1940

ГОДИНА XXXV

ДѢДО КОЛЕДА СЪНУВАЛЪ...

Съ купъ играчки на баира,
гдето леденъ вѣтъръ свирѣлъ,
Дѣдо Коледа се вслушалъ,
тжжно се въ брадата гушелъ
и накрая, носъ овесилъ,
на леда се той унесълъ...
Сънь сънувалъ, че кожуха
топълъ вѣтъръ му подухалъ.
Росна шума по горитѣ,
цвѣркатъ птицитѣ, шурцитѣ...
Радостни очи разтворилъ
Дѣдо Коледа нагоре: —
въвъ небето ни звездаца, —
въ ледъ земята — мжченица!...
Дѣдо Коледа въ полето,
по кжщята тжжно креталъ
и елхитѣ на децата
кичелъ съ дарове чудати:
все звезди и пѣстри птички,
ангелчета и свѣщички.

Яна Язова

